

PARTİNİN NİTELİĞİNİ GELİŞTİRMEK...

Önce partinin ne olduğunu açık seçik kavramak ve hiç unutmamak gerek. Parti bir sınıf mücadelesi aracıdır. İşçi sınıfının sömürücü egemen sınıflara karşı mücadelesinin başta gelen en önemli silahı kendi bağımsız partisidir. Bu mücadele sürekli, inatçı, amansız bir mücadeledir. Son hedefi iktidarın burjuvazi ve ortaklarından alınması, işçi sınıfı iktidarının müttefiki emekçi kitlelerle birlikte kurulmasıdır; o noktaya gelinceye kadar da işçi sınıfının edindiği kazanımların korunması, yeni mevzilerin kazanılmasıdır.

Partiye ilişkin her konu ve sorun partinin bu niteliği gözönünde tutularak, bu çerçeve içinde ele alınmak ve değerlendirilmek durumundadır. Teorik çalışmalar, ideolojik düzeyin yükseltilmesi, eğitim, yayınlar, tartışma, eleştiri ve özeleştiri, merkezîyetçilik ve parti içi demokrasi hepsi, partinin bir sınıf mücadelesi silahı olma niteliğini güçlendirmek içindir. Yapılan ve yapılması önerilen her şey bu mihenge vurulur. Hiç bir konu bundan soyutlanamaz. Ne ideolojik yetişkinlik, ne özgürlük, ne yaratıcılık, ne demokrasi kendi kendilerine yeterli ve bağımsız amaçlar değildir; partinin etkin mücadele silahı yapılması hedefine yönelik ve bağımlı ara amaçlardır.

Partinin Güçlü ve Etkin Bir Sınıf Mücadelesi Silahı Olabilmesinin Temel Şartı Parti Birliği ve Bütünlüğüdür

Partinin güçlü ve etkin bir sınıf mücadelesi silahı olabilmesinin temel şartı parti birliği ve bütünlüğüdür. Dağınık, gevşek, sürtüşmeli ve çekişmeli bir örgüt olması halinde partinin güçlü ve etkin bir sınıf mücadelesi silahı olamayacağı açıktır. Partinin güçlü ve etkin bir mücadele silahı olabilmesi için onu oluşturan binlerce kişinin -üyenin- tek bir özne, tek bir kolektif kişi gibi hareket edebilmesi gerekir. Yurt yüzüne dağılmış, birbirinden uzak binlerce üyenin ve oluşturdukları yerel toplulukların tek bir özne, tek bir kolektif kişi gibi hareket edebilmeleri ise sıkı bir örgütlenme ve disiplin ile mümkündür.

Parti Bir Üyeler Toplamı Değil, Bir Örgütsel Birimler Sistemidir

Örgütlenmemiş, bir örgüt birimine bağlanıp görevlendirilmemiş, tek bir üye bırakmaktan maksat partinin bir kolektif özne olarak hareket edebilmesini ve böylece güçlü ve etkin bir mücadele silahı olabilmesini sağlamaktır. Parti bir üyeler toplamı değil, bir örgütsel birimler sistemidir. Bu örgütsel sistemin temel birimleri çalışma ekipleridir. Birey olarak parti üyeleri bu ekipler içinde yer alır, bir işbölümü ve işbirliği düzeni içinde, parti bütününe organik bir parçası olarak çalışırlar. Yine tüm partiyi kapsayan işbölümü ve işbirliği ilişkileri içinde ekipler ilçe yönetim kurullarına, ilçe yönetim kurulları il yönetim kurullarına, bunlar da Genel Merkeze bağlanırlar. Partinin sınıf mücadelesinin tek bir kolektif özne gibi hareket edebilecek güçlü

ve etkin silahı olabilmesi böyle bir örgütlenme biçimini zorunlu kılar. Örgütlenme biçimi subjektif bir tercihin, iradî bir kararın sonucu değil, sınıf mücadelesi gereklerinin dayattığı bir zorunluluktur.

Parti Örgütünün Demokratik Merkezîyetçilik İlkesine Göre İşlemesi Gerekir

Yine partinin işçi sınıfının güçlü ve etkin mücadele silahı olması işlevi parti örgütünün demokratik merkezîyetçilik ilkesine göre işlemesi gereğini getirir. Hem partinin tek bir kolektif özne olarak hareket edebilmesi, parti örgüt birimlerinin ve üyelerin uyumlu ve eşgüdümlü çalışabilmeleri, hem de bu kolektif bütünü içinde birimlerin ve üyelerin büyük bir makinanın mekanik işleyen çarkları ve vidaları durumuna düşmemeleri; bilinçli, uyanık, girişken, yaratıcı niteliklere sahip olabilmeleri ve bu nitelikleriyle partinin kolektif çalışmalarını ve etkinliğini güçlendirebilmeleri ancak demokratik merkezîyetçilikle mümkündür.

Parti İçi Disiplin Bilgi ve Anlayışa Dayanan Bilinçli Bir Disiplindir

Birey olarak üyenin seçme, karar verme özgürlüğü; girişkenliği, yaratıcılığı bu örgütleniş ve işleyiş çerçevesi ve kanalları içinde biçimlenir, etkin olur. Bu örgütleniş ve işleyiş çerçevesinden kopuk, soyut ve genel bir özgürlük, girişkenlik, yaratıcılık söz konusu olamaz. Böyle soyut ve mutlak özgürlük, girişkenlik ve yaratıcılık anlayışları burjuva ideolojisinin metafizik kavramlarıdır. Özgürlük, bireyin aklına geleni aklına geldiği yerde ve zamanda yapması değildir. Özgürlük, başıboşluk, disiplinsizlik demek hiç değildir. Özgürlük, kendi özgür irademizle seçtiğimiz ve/veya kabul ettiğimiz hedefler için o hedeflere varmanın gerektirdiği disiplin içinde hareket etmektir. Özgürlük ve zorunluluk (disiplin bir zorunluluk kapsamı içindedir) birbirini dışlayan değil, karşıtlıkları içinde birbirini tamamlayan diyalektik kavramlardır.

Durum böyle olunca, işçi sınıfının partisine ilişkin olarak özgürlük-disiplin karşıtlığı tartışmaları anlamını yitirir. Parti üyeliği kimseye dayatılmaz, zorla kabul ettirilmez. Birey kendi isteğiyle gelir partiye başvurur. Başvurusunun anlamını iyice kavraması, parti üyeliğinin neleri kapsadığını, ne gibi gerekleri olduğunu iyice bilmesi ve ona göre karar vermesi için üyelik için başvurmadan önce Parti programını ve tüzüğünü okuması ve üyeliğe talip olup olmamaya ona göre karar vermesi istenir. Bununla da yetinilmez, altı aylık adaylık süresinde parti çalışmalarını, üyelerden neler beklendiğini yukardan görüp öğrenmesi sağlanır. Bütün bunlardan sonra başvuran kişi parti üyesi olmak istiyorsa ve parti de bunu onaylıyorsa söz konusu kişi partiye alınır.

Demek ki başvuran kişi, hiçbir dayatma, zorlama olmadan kendi özgür iradesiyle ve partinin niteliğini, üye olmanın anlamını, bunun gerektirdiği disiplini bilerek partiye girmeye karar vermektedir. Ayrıca, istediği an partiden ayrılmak özgürlüğüne de sahiptir. Yalnızca bu iki nokta dahi parti disiplininin dışarıdan dayatılan “kışla disiplini” olmadığını, kişinin özgürce, gönülden kabul ettiği bir disiplin olduğunu kanıtlamaya yeterlidir.

Konu bununla da bitmiyor. Parti çeşitli yayınlarıyla, içe dönük genelgeleriyle, Merkez, iller, ilçeler, çalışma ekipleri düzeylerindeki eğitim çalışmalarıyla, il tem-

silcileri ve bölge toplantılarıyla partilileri partinin niteliği, politik çizgisi, önündeki sorunlar, ne yapmak, nereye varmak istediği konularında sürekli aydınlatmak, bilinçlendirmek çalışmalarını sürdürür. Parti, üyelerin günlük çalışma alanlarının dar sınırları içinde kapalı kalmayıp daha geniş bir bakış açısına, politik anlayışa varmalarını sağlamayı amaç bilir. Bu bakımdan da parti içi disiplin bilgiye ve anlayışa dayanan bilinçli bir disiplindir.

Partide Tartışmalar, Eleştiriler, Değerlendirmeler, Öneriler Eyleme Yöneliktir. Parti Pratiğinin Doğru Çizgide Daha Etkin, Daha Verimli Olabilmesi İçindir

Çalışma ekiplerinden başlayarak tüm parti organ ve kurullarında, toplantılarında sorunlar ve konular o organ, kurul veya toplantının yetkileri çerçevesinde tartışılır, eleştiriler yapılır, uygulamalar değerlendirilir, öneriler dile getirilir. Bütün tartışmalar, eleştiriler, değerlendirmeler, öneriler eyleme yöneliktir, parti pratiğinin doğru çizgide daha etkin, daha verimli olabilmesi içindir; çünkü parti bir fikir kulübü değil, bir politik mücadele, sınıf mücadelesi silahıdır. Bunun için de tartışmalar, görüşmeler, değerlendirmeler zamanla sınırlıdır, süresiz uzayıp gitmez. Olayların, gelişmelerin kesintisiz akışı karşısında zamanında tavrı saptama, karar alma, eyleme geçme zorunluluğu vardır. Parti birimleri, toplantıları gevezelik yeri değil, iş yeridir. Konu karara bağlanınca tüm tartışmalar durur ve karar, kapsamına giren tüm üyeler ve organlar için bağlayıcı olur. Alınan kararın yanlış veya eksik olması olasılığı yok mudur? Vardır. Ama alınan kararların uygulamada ne sonuç verdiği de izlenir. Yanlışlığı veya eksikliği görülen kararlar değiştirilir, düzeltilir. Her hal ve şartta kolektif öznenin hata etme olasılığı bireysel öznenin olasılığından çok daha azdır. Kolektif çalışma ve karar verme korunur. Hiç bir nedenle bireyciliğin yolunun açılmasına izin verilmez.

Hele tartışma, eleştiri adına parti yıpratıcılığı, yıkıcılığı yapılmasına asla yer yoktur. Parti program ve tüzüğüyle, kadroları ve üye kitlesiyle bir bütündür. Kadrolar, üye kitlesi içinden süzüle süzüle, sınavdan geçe geçe, parti çalışmalarıyla yoğurula yoğurula oluşurlar, yetişirler. Kadrolar, gelişkin üyeler bir günde yaratılmaz. Bunun için işçi sınıfı partileri gelişkin kadrolarına, üyelerine önem ve değer verir. Parti program ve tüzüğüne sahip çıkar görünüp de parti kadrolarını karalamaya, onlara güveni sarsmaya kalkışmak parti yıpratıcılığı, yıkıcılığından başka bir şey değildir. Kadrolarda değişiklik gerekiyorsa parti onu normal işleyişi içinde yerine getirir.

Temeldeki ekip birimlerinden üst kademedeki organlara kadar uzanan, parti içi ve parti dışına dönük kolektif çalışmalar içinde, birey olarak üye, girişkenliğini, yaratıcılığını, kişisel yeteneklerini ortaya koyar ve bu niteliklerini geliştirir. Ve bu kolektif çalışmalar içinde yüzlerce, binlerce üyenin iradesi, kararı, eylemi tek bir öznenin iradesi, kararı, eylemi niteliğine dönüşür. Parti birliği, parti disiplini somutlaşır ve pekişir. Parti birliği ve disiplini birey olarak üyenin kişiliğini, girişkenliğini, özgür iradesiyle çalışmasını bastırıcı, körletici değil, geliştirici, yaratıcı etkenlerdir.

Parti Üyeliği-Parti Yönetimi, İşçi Sınıfı Partisi-İşçi Sınıfı Kitlesi Birbirine Sıkı Sıkıya Bağlı ve Birbirini Tamamlayan Ögelerdir

Uzlaşmaz çelişkiler barındıran kapitalist toplumdaki birey-toplum karşıtlığı nasıl

sosyalist toplum için söz konusu değilse, işçi sınıfının bilimsel sosyalist partisi için de öyledir. Birey olarak üyeler ve kolektif kişi olarak parti karşılıklı haklar ve görevler sistemi ve uyumlu ilişkiler içinde işçi sınıfımızın güçlü ve etkin mücadele silahını oluştururlar. Parti bu sınıf mücadelesi silahı olma işlevini, bir yandan, işçi sınıfının en uyanık, dövüşken, yetenekli kesimini parti çatısı altında toplayarak ve diğer emekçi kitlelerden yandaşlar kazanıp onları işçi sınıfı partilisi yaparak, öte yandan, örgüt birimleriyle işçi sınıfı ve emekçi kitleler içine dalıp onları harekete geçirerek yerine getirir. Parti üyeliği-parti yönetimi karşıtlığı olamayacağı gibi, işçi sınıfı partisi-işçi sınıfı kitlesi karşıtlığı da olamaz. Partinin olması gereken nitelikte olduğu ve iyi işlediği hallerde bunlar birbirini tamamlayan öğelerdir.

Çark Başak, Sayı 52, 1 Ekim 1978